

1

MARGARETH HOL

EEN NIEUW LEVEN IN IERLAND



EMIGREREN NAAR
HET IERSE PLATTELAND

UITGEVERIJ GRENZENLOOS

Lees ook het vervolg op dit boek:

That's the spirit! - Leven op het Ierse platteland

Een nieuw leven in Ierland

Emigreren naar het Ierse platteland

Margareth Hol

ISBN 9789077698358 paperback

Ook verkrijgbaar als eBook

1e druk september 2008

3e herziene druk maart 2026

Uitgeverij Grenzenloos

een imprint van VanDorp Uitgevers

info@grenzenloos.nl /grenzenloos.nl

Copyright©2026 Uitgeverij Grenzenloos

Copyright©2026 Margareth Hol

Niets uit deze uitgave mag worden vermenigvuldigd
in welke vorm dan ook zonder uitdrukkelijke en
schriftelijke toestemming van de uitgever.

MARGARETH HOL

**EEN NIEUW LEVEN IN
IERLAND**

**EMIGREREN NAAR HET
IERSE PLATTELAND**

UITGEVERIJ GRENZENLOOS

Voor Harry.

Thanks a million...

INHOUDSOPGAVE

Beste mensen...	9
Emigreren naar Ierland.....	11
Waarom Ierland?	12
Beste mensen...	15
Kennismaking met Ierland.....	18
Beste mensen...	40
Beste mensen...	54
HET huis!	57
Beste mensen...	67
Destiny or faith?.....	70
Beste mensen...	75
Een stukje geschiedenis	78
Beste mensen...	85
De Ierse economie.....	88
Beste mensen...	92
Ballyduff.....	95
Beste mensen...	102
De McCharty's	105
Beste mensen...	112
Er staat een paard in de tuin	115
Beste mensen...	120
Ierse passies	123
Beste mensen...	130
De pub.....	132
Beste mensen...	138
Shit happens	141
Beste mensen...	145
Wonen in Ierland.nl	149
Beste mensen...	156

BESTE MENSEN...

Beste mensen...

Hierbij een algemeen bericht over onze start in Ierland. Na een week is het huis redelijk ingericht en doet bijna alle apparatuur het. Heerlijk. Op vrijdagochtend vertrokken we. De reis is pittig: storm en regen, dus woelige baren. Beetje zeeziek. De reis door Engeland valt ook tegen, met de afgeladen auto, de harde rukwinden en striemende regen. Opgelucht steken we zondagmiddag de sleutel in het slot van ons huis. Het bevalt direct, ook al hebben we geen stoel om op te zitten. Wel een fles champagne, een Unox-rookworst en de open haard. Het enige meubelstuk is een bed dat we hebben overgenomen van de vorige eigenaar.

De volgende dag komt de container vol met onze spullen. Die heeft een maand in de haven van Cork gestaan. We zijn trots op onze planning! Er komt geen eind aan het uitladen en nog steeds zijn alle dozen niet uitgepakt... We zijn errug blij met het grote bijgebouw.

Hoe bevalt het verder? Tot nu toe genieten we enorm van de tuin, het uitzicht en het vogelgetjilp om ons heen. Vogels vliegen af en aan en er zijn er bij die we nog nooit gezien hebben. Prachtig. We hebben kennism gemaakt met een aantal burens en mensen in het dorp beneden. Ook dat voelt direct goed. Iedereen heet ons hartelijk welkom. De dichtstbijzijnde burens hebben vier kinderen, vijf paarden, twee varkens en dertien honden. Twee kinderen komen elke dag te paard bij ons langs, voor een tocht naar boven. Wij hebben giste-

ren die tocht te voet gemaakt; je komt dan in een bos uit.

De honden gaan hier helemaal uit hun dak. We hebben Jack Russell Josie al twee keer uit een weiland moeten halen. Een daarvan was net bemest.... De eerste dagen was het weer slecht, gisteren was het heel zonnig. Zonder jas in de tuin gewerkt, rozen gesnoeid, dood hout weggehaald en alle bloempotten een plekje gegeven. Leuk! Daarna de zee opgezocht. We belanden in een kleine, stoere haven, Helvick Head, waar vissers net hun garnalen en krabben aan wal brengen.

Vandaag gaan we weer verder met klussen: lampen, lijs-ten en gordijnen ophangen. 's Avonds lezen we of kijken we oude video's, want de satelliet is nog niet aangesloten. Ook luisteren we veel naar muziek. Het is er nog niet helemaal, maar we hebben al een zeker ritme te pakken. Het blijft een onwerkelijk idee dat we hier gaan leven en dat dit geen vakantieperiode is.

De laatste weken in Nederland stonden bol van het afscheid nemen en daar denken we met veel plezier aan terug. Al die leuke mensen, die gaan we zeker missen. Contact houden helpt, dus.....

Veel liefs en tot mails of bels,

Har en Mar.

EMIGREREN NAAR IERLAND

Dit was de eerste mail die ik naar familie en vrienden in Nederland stuurde, een week na aankomst in Ierland. Er zullen nog velen volgen. Het beschrijven van onze ervaringen hier helpt bij het proces van omschakelen en beseffen wat het allemaal inhoudt, emigreren. Nog steeds kan het me verbazen. ‘Ik hier?’ Dat wij een dergelijke stap hebben durven zetten. Zulke avonturiers zijn we helemaal niet. En toch ging het als vanzelf. De ene na de andere stap werd gezet nadat we de beslissing eenmaal hadden genomen.

Tussen dat moment en de uiteindelijke verhuizing zitten twee jaar. Ierland is in 2004 door *The Economist* (Britse krant) uitgeroepen tot het beste land ter wereld om te wonen. Gelukkig werd dat ook gepubliceerd door Nederlandse kranten, want we hebben onze keuze vaak moeten motiveren tegenover sceptische Nederlanders. Waarom Ierland? Je hoeft niemand uit te leggen dat je in Frankrijk of Spanje wilt gaan wonen. Voor Ierland ligt dat anders. Het regent daar immers altijd? Dat valt mee. In het grootste deel regent het evenveel als in Nederland. In het noordwesten regent het inderdaad vaak. Vaker wel dan niet. Bijna altijd. Volgens het KNMI gemiddeld 225 dagen per jaar. Verder heeft Ierland een mild klimaat. ’s Winters is het er warmer en ’s zomers koeler dan in Nederland. Vooralsnog, want niets blijkt zo veranderlijk als het klimaat.

Er zijn zoveel redenen om voor Ierland te kiezen dat je er een boek mee kunt vullen. Aldus geschiedde.

WAAROM IERLAND?

Na meer dan twintig jaar in het onderwijs snakken man Harry en ik naar iets anders. In het onderwijs wordt de ene na de andere verandering ingevoerd en de leerlingen krijgen steeds minder aandacht en kwaliteit, terwijl ze daarvan juist meer nodig hebben. Wij ervaren dat allebei als frustrerend. We verlangen naar een ongecompliceerd bestaan. Nostalgie, ongetwijfeld. Ontspannen, niet bepaald door problemen op het werk, ABN AMRO en Albert Heijn. Back to basic. Ruimte. Dieren. Natuur. De zee dichtbij. Dat is de droom!

De droom kunnen financieren, dat is de werkelijkheid. In Nederland onbetaalbaar, dat is zeker. Zelfs als we naar een afgelegen provincie verhuizen, zijn de huizenprijzen te hoog. De financiële planning gaat uit van stoppen met werken als Harry 62 is. De droom komt dus tien jaar te vroeg.

‘Oh, dat kan makkelijk,’ antwoordt onze financieel adviseur, als Harry hem vraagt of hij op zijn 55e zou kunnen stoppen. Hij zou dan met FPU kunnen (een mogelijkheid tot vervroegd uittreden, waar je extra voor hebt betaald). ‘Jullie hoeven alleen het huis maar te verkopen. Van de overwaarde koop je iets goedkopers en de rest is aanvulling op je prepensioen. Samen met jullie spaargeld moet dat voldoende zijn om die zeven jaar te overbruggen. Want vanaf dat moment wordt een hoger pensioen uitgekeerd.’

Durven wij, die gewend zijn aan een dubbel inkomen, die stap te zetten? We gaan er gigantisch in inkomen op achteruit. Toch hoeven we daar niet lang over na te denken. Ja! We vinden de kwaliteit van leven vele malen belangrij-

ker dan ons uitgavenbudget. En over die kwaliteit zijn we de laatste jaren niet echt tevreden. We vinden het leven in Nederland steeds opgefokter worden.

Maar dan begint het pas. Want waar willen we wonen? Het ideale land bestaat niet, maar misschien wel iets wat in de buurt komt. Wat bij onze wensen past?

Het is niet alleen kommer en kwel, werken in het onderwijs. De vakanties zijn gelukkig wel royaal. In die vakanties hebben we een aantal landen kunnen verkennen. Het ene wat intensiever dan het andere. Desondanks is “het” land er nog niet bij.

De voorkeur gaat uit naar een Europees land. Liever niet al te ver van onze dierbaren. We houden allebei van water. Zee, plas, meer, rivier, als er maar water in de buurt is. Dat is in ieder geval een criterium waar een land aan moet voldoen. En zee is een must. Voor strandwandelingen met Dirk en Doortje, onze teckels.

Na jaren kampeervakanties in Frankrijk voelen we nog steeds geen band. Terwijl het een mooi land is! We voelen ons er niet senang. Waarschijnlijk doordat we de taal niet voldoende beheersen. Goed contact met Fransen is daardoor niet mogelijk. Al schijnt dat niet alleen aan de taal te liggen.

Na verschillende zeiltochten door Griekenland weten we dat evenmin ons “droomland” is. Na een nare ervaring met de havenpolitie in Spetses hebben we onze twijfels over de integriteit van de politie. Corruptie. Wat dat betreft zijn we in Nederland erg verwend natuurlijk. Een land moet zuiver op de graad zijn. Nog een criterium.

Een ander probleem is de snoeihitte in de zomer. Die heeft een verlamme werking op ons. Killing. Waardoor heel Zuid-Europa in feite afvalt.

Scandinavië heeft veel te bieden. Maar wij missen er iets. *Schwung*. Het is te steriel voor ons. Dat zijn, heel kort door de bocht, de bevindingen met een aantal landen.

BESTE MENSEN...

Het countryleven voelt goed! Af en toe doet de telefoon of elektriciteit het niet, of hebben we geen water omdat onze pomp stagneert, maar dat mag de pret niet drukken. Zeker niet omdat de mensen hier heel behulpzaam zijn. Pat Flynn, een mooie, oude, dove man die dé hardwarestore uit de omgeving runt, heeft zich over ons ontfermd en zorgt er persoonlijk voor dat Tom O'Leary (loodgieter) of Johnny Donegal (monteur) ons bezoekt. Omdat het bij de pomp maar een kleine reparatie was, hoefden we zelfs niet te betalen.

De winkel van Pat is een bezienswaardigheid op zich. Helemaal volgestouwd met de meest uiteenlopende zaken. Alles werkt hier totaal anders dan in Nederland. Zo hebben we twee watertanks op zolder, die voor de druk en voor het (warme) water zorgen. Het water wordt uit onze eigen bron omhoog gepompt. De verwarming wordt warm door oliestook of door de open haard. We hebben hout (uit het bos boven) en kolen om de haard mee te stoken. Wat een luxe dat we in Nederland alleen maar aan de thermostaat hoefden te draaien.

Er is nu iemand onderweg om de satelliet te komen richten. Hij heeft al een paar keer gebeld omdat hij ons huis niet kan vinden. Har rijdt hem tegemoet. Zal wel blij zijn als we weer tv hebben. Hebben we uitgerekend vanavond onze eerste theatervoorstelling in het dorp. Een try-out van de Ballyduff-dramagroep, voor het festival dat op 4 maart begint en tien dagen duurt. Vanuit heel Ierland komen er groepen en toeschouwers naar de Ballyduff community hall

hiervoor. Harry heeft zijn hulp voor het aankleden van de hall al toegezegd.

Net kwam de postbode (Johnny Jackson) de post brengen. Hij scheurt in een klein blauw autootje bij iedereen langs. De weg hiernaartoe is zo smal dat passeren moeilijk is. Toch rijden er regelmatig vrachtwagens met boomstammen. Vorige week ging dat mis toen er een tractor langs moest. Die nam een telefoonpaal mee....

Countryleven is ook dat je op kraambezoek gaat bij zeven biggetjes. Ik zou er wel eentje willen, Harry liever niet. We krijgen wat dat betreft veel mee van onze benedenburen. Vanavond krijgen ze een stel schapen met lammetjes. Die ontbraken nog.

Zondag zijn we de bergen ingereden (Knockmealdown) en daar liepen ze onbekommerd op de weg. Dat is een minuut of tien bij ons vandaan, die bergroute. Hadden we geen idee van. Gisteren ontdekten we een prachtige *folly* in een bos, met een waterval zelfs. Ook heel dichtbij. Dat soort verrassingen maakt het extra de moeite waard!

De boodschappen doen we bij de Lidl in Fermoy, want de andere winkels zijn schrikbarend duur. Het duurst van heel Europa, zeggen ze hier. Dat zou ons niet verbazen. In Fermoy is verder alles te vinden wat je nodig hebt; het is een redelijk druk stadje. We rijden er naartoe over een slingerende weg langs de rivier Blackwater. Dé zalmrivier van Ierland. In de zomer schijnt er een ware invasie van vissers hier te zijn. Het moet gaaf zijn om die zalmen tegen de stroom op te zien springen.

We hebben al twee weken zonnig weer. Vandaag is het koud, maar we hebben wel zon. Terwijl het dal bedekt is met een dikke laag mist, hebben wij hierboven een strakblauwe

lucht met zon op de zuidhelling van de Blackwater River Valley. *The sunny south-east* klopt vooralsnog.

Morgen komen de kinderen (daar verheugen we ons heel erg op), dus nu naar Fermoy voor de shopping.

Alle goeds voor jullie, dikke zoen en tot mails,
Mar en Har.